

[Waldorff]

nævnet. Det har vi været hele tiden. Det var socialdemokratiet oprindeligt også. Miljøankenævnet kom kun ind i loven, fordi det var en forudsætning for, at Industrirådet kunne tilslutte sig den, og for, at de konservative ville stemme for den. Der er i dag, hvis socialdemokratiet holder fast ved sin oprindelige holdning, flertal for at fjerne miljøankenævnet. Det vil man ikke. Man har hele tiden fastholdt – altså efter at man lod sig overtale til at lave kompromiset i 1974 – at dette miljøankenævn var en udmærket ting at have. Det var en sagkyndig og uvildig instans, som kunne se på og holde øje med, at loven blev administreret rigtigt. Så er det ærlig talt til grin, at på grund af den kritik, der har været af miljøankenævnet for ikke at være sagkyndigt og uvildigt – en kritik, der er afvist konsekvent – foreslår man i dag, at dette uvildige og sagkyndige organ bliver gjort endnu mere uvildigt og sagkyndigt ved, at man sætter nogle nye interesser ind i miljøankenævnet. Det er selvfølgelig meget afslørende for, hvordan det hele fungerer. Det er klart, at det er et interesseforetagende. Det er klart, at det drejer sig om at repræsentere erhvervsinteresser og afveje dem over for miljøinteresser og sådan noget. Det er det, det handler om. Der er ikke megen uvildighed i et organ, der sætter en formand for pelsdyravlerforeningen f. eks. til at være dommer i en sag, der handler om pelsfarme. Det er den slags ting, man har kunnet opleve i forbindelse med miljøankenævnet.

Jeg mener, at det er en forbedring, som ikke er til at få øje på, når man nu vil ændre miljøankenævnets sammensætning. Hvor man oprindeligt talte om at lave 4 udpegelsesgrupper til miljøankenævnet, har man nu yderligere bøjet sig for Industrirådets modstand og har nøjedes med at putte nogle naturorganisationer og så lidt Arbejderbevægelsens Erhvervsråd ind i de allerede eksisterende udpegelsesgrupper til miljøankenævnet. Jeg mener, at det er et forsøg på at give miljøankenævnet en fernis, lade det fremtræde lidt mere pænt, lidt mere alsidigt – og ikke spor andet. Det vil have præcis den samme funktion, som det har haft hele tiden. Det er muligt, at Georg Poulsen er tilfreds med, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd skal udpege nogle sagkyndige i fællesskab med Industrirådet, men jeg er overbevist om, at det vil Magnus Demnitz og mange i specialarbej-

derforbundet absolut ikke føle sig dækket ind af.

Det andet eksempel drejer sig om klageadgangen. Jeg tror nok, jeg har læst forslaget rigtigt, når jeg har forstået det sådan, at Danmarks Naturfredningsforening får en klageadgang som en landsdækkende organisation, men ikke i forhold til alle sager, ikke i forhold til de forurenende virksomheder, som ikke er mærket med et A i listen over typer af forurenende virksomheder. Det betyder bl. a., at Naturfredningsforeningen ikke har nogen klagemulighed i forhold til virksomheder, som er godkendt i amtsregie. Det betyder f. eks., at for farve- og lakfabrikker og spritfabrikker – ifølge bilaget, som det ser ud i 1974 – har Naturfredningsforeningen ikke mulighed for at påklage afgørelser. Det synes jeg er uforståeligt.

Derudover vil jeg sige, at jeg synes, det er aldeles uforståeligt, at man kun har fundet de få gamle, veletablerede miljøorganisationer frem og givet dem en klageadgang. Det eneste fornuftige var selvfølgelig at udvide den klageadgang til lokale miljøforeninger, som har arbejdet i årevis med disse ting, som ofte har et meget bedre begreb om, hvad de lokale miljøproblemer går ud på – beboerforeninger, f. eks. i det centrale København, naboerne til Sadolin & Holmblad og sådan nogle. Hvorfor skal sådanne beboerforeninger ikke have mulighed for at påklage afgørelser? Hvorfor skal det kun være de veletablerede, gamle naturorganisationer, sportsfiskerforeningen og sådan nogle?

Éns begejstring over forbedringen af f.eks. klageadgangen kan være på et ret lille sted, når man samtidig forringer mulighederne for at påklage visse afgørelser, hvor kommunerne får den endelige afgørelse. Man kan godt se, især ud fra et administratorsynspunkt eller ud fra en teknokratisk synsvinkel på tingene, som man nødvendigvis må have f. eks. i miljøstyrelsen, at det er komplet åndssvagt at sidde og spille tid på, at en eller anden klager over, at naboens 7 kaniner larmer for meget, eller at der ikke må stå et tørkloset på stranden. Det er fuldstændig urationelt at bruge miljøstyrelsens tid på sådan noget, men problemet i det er, at det meget let kan blive begyndelsen til en meget omfattende udhuling af hele klageadgangen. Det er derfor, vi er bange for det. Vi tror faktisk på, at det kan være begyndelsen til en virkelig om-